



۲۰۱۹/۰۳/۰۶



حمید انوری

## "یا سخن دانسته گو ای مرد دانا، یا خموش"



"وزیر خارجه روسیه در دیدار با وزیر خارجه قطر از مذاکرات جاری در دوحه حمایت خود را ابراز داشت. در اعلامیه ای مشترک دو جانب گفته شده است که ما جریان مذاکرات دویی را دنبال می کنیم. لاوروف گفت به نظر من مهم این است که باید درین زمینه رقابت با یکدیگر را کنار بگذاریم؛ در عوض به تلاش مشترک دست بزنیم. تنها این گفت و گو می تواند به جنگ هفده ساله افغانستان نقطه پایان بگذارد."

آنچه در فوق از نظر گذشت، اظهارات غیر مسؤلانه وزیر خارجه رو سیه در قطر است و دیده می شود که مقامات رو سیه در مورد صلح افغانستان؛ به منزله کاسه داغ تر از آتش عمل می کنند و فراموش کرده اند و یا شاید هم به این باور اند که حافظه تاریخی افغانها منجمد شده است و فراموش کرده اند که عامل تمام بدبختی ها، جنگ ها، خونریزی ها و بربادی های افغانستان رو سیه شوروی و تجاوز بی شرمانه اردوی سرخ روسی است و رو سیه با وجودیکه از یمن مبارزات دلیرانه افغانها، دیگر فضل خدا همسایه در به دیوار ما نیست، اما هنوز هم حکم مار آستین را دارد؛ دیر یا زود حتمی و ضروری نیش می زند. بصورت بسیار مختصر خدمت جناب "لاوروف" عرض می شود:

جنگ افغانستان که بانی و مسبب آن اتحاد جماهیر اشتراکیه سوسیالیستی شوروی بود، از همان نخستین ساعات کودتای نامیمون هفتم ثور ۱۳۵۷ که به رهنمائی، همکاری و دخالت مستقیم رو سیه و سازمانهای استخباراتی آن "جی - آر - یو" و "کی جی بی" صورت گرفت، آغاز گردید، با تجاوز نامردانه، غیر انسانی و وحشتناک اردوی سرخ روسی بر کشور آزاده ما به اوج خود رسید و تا امروز خون افغان بلاوقفه ریخته می شود.

پس بدون هیچ شک و با جرئت می توانیم بگوئیم که عامل تمام خونریزی ها، در به دری ها، آوراگی ها، ویرانی ها و کشتار های وحشتناک و بلاوقفه و...، رو سیه بوده و است.

پس چگونه وزیر خارجه رو سیه از جنگ **هفده ساله**، صحبت می کند؟!

جنگ در افغانستان از کودتای منحوس ثور شروع گردید و تا امروز ادامه دارد که با جرئت می توان گفت، آتشی را که روسهای تجاوزگر و غلامان حلقه بر گوش شان ( خلقی ها و پرچمی ها) در کشور ما افروختند، اکنون با درد و دریغ که چهل سال است در آن مرز و بوم، تر و خشک را می سوزاند.

جنگ های وحشتناک و خانمان برانداز کودتاچیان هفتم ثور ۱۳۵۷ و بعد آن جنگ های وحشیانه و نابرابر اردوی سرخ در مقابل مردم افغانستان، نتیجه دخالت و بعداً تجاوز مستقیم اردوی سرخ رو سیه است.

جنگ های کثیف و نامردانه بعدی که با همکاری مستقیم خلقی ها و پرچمی های خدا شرمانده و مردم رانده و وزارت اطلاعات دولتی وقت (واد) با ایله جاران تنظیمی به راه انداخته شد، حاصل نیرنگ بازی های شرم آور روسها در افغانستان بود که به جاسوسان خویش دستور دادند جنگ های قومی را در افغانستان به راه اندازند و دریای از خون ملت جاری سازند و....

جنگ های طالبان و ایله جاران تنظیمی هم از تاجکستان و ازبکستان و ترکمنستان، به وسیله روس های بی آبرو، رهبری میگردید و پول، سلاح، مهمات و تسهیلات لوژستیکی در اختیار گروپ های فراری گذاشته می شد تا جنگ افغانستان به درازا کشانیده شود.

جنگ های بعدی که در اثر مداخله مستقیم امریکا و متحدین در افغانستان شعله ور گردید و تا امروز جریان دارد، حاصل همان تجاوز خونین و کودتای ننگین است که روسها در کشور ما به راه انداختند و تا امروز دوام دارد.

اگر روس ها کودتای منحوس ثور را توسط عمال بی مقدار خود به راه نمی انداختند و بعد به یک کشور دوست، یک کشور غیر منسلک، یک کشور اسلامی، یک کشور بی طرف و یک کشوری که هیچگونه خطری برای روسها نمی توانست به حساب رود، تجاوز نمی کردند، با قاطعیت می توان گفت که حال و احوال و اوضاع افغانستان بدین منوال نمی بود و یک جنگ چهل ساله هرگز و هرگز مشتعل نمی شد و شاید هم رو سیه پارچه پارچه نمی گردید.

شما ها که خود را وارث اتحاد جماهیر اشتراکیه شوروی وقت می دانید، بر علاوه اینکه غرامات جنگ افغان - روس را هنوز نپرداخته اید، با شدت تلاش دارید تا نوکران کهنه و جدید تانرا بار دگر بر مردم درد رسیده افغانستان تحمیل کنید.

از یک جانب با طالبان داد و معامله های مخفی دارید، از جانب دیگر دشمنان قسم خورده افغانستان، چون کرزی ها و نور ها و محقق ها و پدرام ها و اسمعیل ها و... را در آغوش می گیرید، از اینها گذشته برای مردم افغانستان درس می دهید که کدام افراد در کشور ما وطن دوست و با تجربه و فعال و... هستند و کدام افراد و اشخاص لیاقت رئیس جمهور شدن را دارند، اگر نه چنان است؛ پس نماینده خاص رئیس جمهور رو سیه در امور افغانستان (کابلوف) با کدام حق در امور داخلی کشور ما مداخله می کند و میگوید:

**[ نماینده خاص رئیس جمهور روسیه در امور افغانستان از حنیف اتمر، نامزد انتخابات ریاست جمهوری افغانستان توصیف کرد.**

به گزارش اسپوتنیک، ضمیر کابلوف، نماینده خاص رئیس جمهور روسیه در امور افغانستان در مصاحبه ای با آژانس خبری آناتولی حنیف اتمر، مشاور پیشین امنیت ملی افغانستان و یکی از نامزدان ریاست جمهوری را سیاستمدار برجسته و آگاه از مشکلات افغانستان عنوان کرد.

کابلوف: «همه در افغانستان میدانند که او یک سیاستمدار برجسته میباشد و از حمایت گسترده سیاسی برخوردار است. یکی از برتری های وی این است که او در دوران حکومت حامد کرزی و در حکومت کنونی افغانستان مسئولیت پست های بلند را به عهده داشت. او مدیری است که از مشکلات افغانستان آگاه است و میدانند آنها را چگونه حل کند.»

کابلوف اما نگفته است که "حنیف اتمر" در زمان اشغال افغانستان توسط روسها، یکی از مَهره های مهم سازمان استخباراتی و جاسوسی حکومت کابل، یعنی "خاد" و بعداً "واد" بود و در بست در اختیار "کی جی بی" وقت قرار داشت و در خوشخدمتی به تجاوزگران روسی چنان مهارت داشت که یک پای خود را نیز در آن راه از دست داد.

کابلوف اما نخواست است که بگوید که در بعد از فروپاشی رژیم دست نشاندۀ نجیب، او به پاکستان فرار کرد و در خدمت استخبارات پاکستان "آی اس آی" قرار گرفت و از آن طریق به خدمت سازمان جاسوسی انگلیس (ام آی 6) در آمد و از آن طریق در رژیم فلوتۀ باز حامد کرزی داخل ساخته شد و بعداً از همان طریق به صورت دستوری به تیم "اشرف غنی" پیوست و...

بعد ها گویا "اشرف غنی" از کار های پشت پرده حنیف اتمر آگاهی یافته و ایشانرا "محترمانه" به خانه فرستاد و امروز با چشم و سر مشاهده می کنیم که جناب اتمر دست دوستی با دشمنان دیرین این مرز و بوم داده است تا مگر به مقام ریاست جمهوری برسد و رو سیاه هم سخت در تلاش است تا از او حمایت همه جانبه نماید. مگر "کابلوف" و "لاوروف" فراموش کرده اند که در افغانستان هیچ "اوف" مورد قبول مردم افغانستان نیست، نه "ببرک اوف" بود و نه هم "حنیف اوف" و "پدرام اوف" و "علومی اوف" ها و... استند و مردم افغانستان نه تنها که حافظۀ تاریخی خود را از دست نداده اند، بلکه حافظۀ تاریخی خیلی ها قوی نیز دارند. مردم افغانستان همانگونه که در آن زمان رژیم کودتائی هفتم ثوری را به گودال تاریخ فرستادند، اکنون نیز گماشتگان پیدا و پنهان رو سیاه را به گودال تاریخ می فرستند.

پس نصیحت من با "لاوروف" ها و "کابلوف" ها و امثال شان این است که هرگاه شوق کردید در مورد افغانستان سخن پرآگنی کنید، سنجیده سخن بگوئید و بدانید که مردم افغانستان جنایات، وحشت و کشتار و زنجیر و زولانه و شکنجه و زنده بگور کردن های شماها را و اینکه یک کشور آباده را به یک ویرانه غم انگیز مبدل کردید و خون بیشتر از دو میلیون افغان را ریختید و... هرگز و هرگز فراموش نمی کنند. خوب است که دیگر باهم همسایه نیستیم!

عطای تان به لقای تان! ما را از شما امید خیری نیست، از روی لطف شر مرسانید و "اتمر اوف" های تان ارزانی خود تان باد که ما را گلو گیر اند!

سخن اخیر هم اینکه جهت معلومات افاقی وزیر خارجه رو سیاه، باید خاطر نشان کرد که جنگ در افغانستان وارد چهلمین سال خود می شود، پس هرگاه سخن از جنگ در افغانستان و یا توقف جنگ در افغانستان می شود؛ خود را به کوچۀ حسن چپ نزنید و بیست و سه سال جنگ قبل از این جنگ هفده ساله را زنده زنده قورت نکنید!!!

اگر شهامت گفتن حقیقت را ندارید، پس خاموش بمانید و گمان مبرید که هر بیشه خالی است!

